

Budapest, 1913. május 5. – 1993.

Apja kiskereskedő volt. 1931-ben érettségizett, majd a brünni műegyetemen villamosmérnöki tanulmányokat folytatott. Egyetemi éveiben bekapcsolódott a KIMSZ tevékenységébe, az Országos Ifjúsági Bizottság elnöke lett és belépett a Szociáldemokrata Pártba. 1936-tól egy kisebb üzemben műszaki rajzoló. 1937-től politikai okokból külföldön élt; előbb Franciaországban, majd Svájcban, később Bolíviában és Argentínában, majd az Amerikai Egyesült Államokban szakmájában dolgozott, kisebb cégek műszaki vezetője és szerepet vállalt az adott országok kommunista pártjainak tevékenységében. 1946. szeptemberben hazatért, a Mérnök Szakszervezet helyettes főtitkárának választották meg. 1947. májusban az MKP KV Káderosztályán gazdasági káderreferens volt. 1947. októbertől a Nehézipari Központ munkatársa; előbb a termelési osztály vezetője, majd a műszaki főosztály irányítását látta el, 1949-ben vezérigazgatónak nevezték ki. 1949. augusztusától a Nehézipari Minisztérium III. Gépipari Főosztályának helyettes vezetője. 1951. augusztusban áthelyezték a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetem Ipargazdaságtan Tanszék élére. 1952. augusztusától a Ganz–Vagongyár főmérnöke, majd 1955. szeptemberben a Klement Gottwald Villamossági Gyár vezérigazgatója lett. 1956. október 15-étől a Kohó-és Gépipari Minisztériumban a miniszter első helyettese. 1962. február 10-én kinevezték az Országos Tervhivatal elnökhelyettesének. 1965. áprilisában követi rangban a genfi Európai Gazdasági Bizottság misszióvezetőjének javasolták. 1971 és 1973 között a Magyar Beruházási Bank, illetve az Állami Fejlesztési Bank vezérigazgatója.